

dymžajet raš sczerpnošcž hugbanh, ga bžo Won
wěscze šedym hundred raš šedymžajet raš jo žy-
nišc; a to na nejmenšchem. Pšcheto, gaž my teke
tač wěrne a pošlusčne šmy, ač nam jano niži
možno, glich še namačajo pla kuždego šchake, zož
nej pšchawe a zož še tomu Kněsu nespodoba. Gab
ten Wimožnik šnami kšchěl po hobpšchawže rach-
nowašc, ga by pšcheze nězo namačal, dla zožo
mušal naš scžočašc a napominašc a pomšcžišc.
Ale Won požeda jano wěrnu žišežu hutschobu;
k'tej Won še pšchibliža, k'tej Won rad stupijo, tač
až ta boga, šlaba a chudobna dušca pokno tro-
schta a wjašela buwa. Wězej my togdla Sogo lu-
bošcž a sczerpnošcž wizimh a markujomh, wězej my
šazujomh, až šmy pšches Nogo wimožone: dlumej
teč derbimh še pšched Nim ponižasch. Och, kač ma
Won naš lubo! Kuždy žen, jo kuždu šchtundu še
pšchegrešchjomy wele raš nad Nim, a — glich
pšcheze šašej wotnowotki Won še k'nam pšchibliža,
a še k'nam pora a nam wodawa našche grěch a
ma naš lubo! So, tač lubo jo Won tych žlowekow
měl, až ta lubošcž jo Sogo gonila do šmerschi.
A ako stanul běšcho wot humarłych, ned šašej jo
Won pšchafchač: zo ga šu moje lube dušche? So,
nejwofebnej jo Won špominač na togo, kotryž
tšchi raš šašobu Sogo šapřel běšcho.

Ten Wimožnik jo hopočajač, až Won lubujo,
ač howaž ničten na šejmi. Won jo lubowač, kač
te žišchi Bože derbe lubowašc. Šněbja jo Won
tu lubošcž how dołoj pšchiňasč k'nam. A tač dlu-
moču a možnu lubošcž jo měl, až žedna bol, že-
den grěch, žedna šmersch ju hutamašc a šagnašc